

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของโลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การหลั่งไหลของข่าวสารข้อมูลจากที่หนึ่ง ไปสู่อีกที่หนึ่งเกิดขึ้นตลอดเวลา ทำให้การสื่อสารสามารถติดต่อถึงกันทั่วโลก ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารก็มีหลากหลาย ดังนั้นจึงมีการกำหนดภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกลุ่มประเทศ เพื่อจะได้สื่อความหมายเข้าใจกัน ดังเช่นองค์การสหประชาชาติ มีการกำหนดภาษาทางการที่ใช้มีอยู่ 6 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาสเปน ภาษารัสเซีย ภาษาจีน และภาษาอาหรับ ส่วนสำนักงานเลขาธิการนั้นใช้ 2 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส และอาเซียนได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการประสานงานของประชาคมอาเซียนตามเป้าหมายในการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี 2558 (สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาศึกษาและสังคมแห่งชาติ, 2554 : 35) จะเห็นได้ว่า ภาษาสำคัญที่นิยมใช้เป็นภาษาสากลเพื่อการสื่อสารภาษาหนึ่งคือ ภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการต้องมีการส่งเสริมให้ประชาชนได้เรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารที่ถูกต้อง เพื่อช่วยให้ประชาชนสามารถสื่อสารและแสดงความคิดเห็นกับนานาประเทศได้ดียิ่งขึ้น

ประเทศไทยเริ่มบรรจุภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2503 โดยกำหนดให้นักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาตอนปลายขึ้นไปเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ต่อมาได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนในหลายรูปแบบเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ จนถึงปัจจุบันได้มีการขยายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อเนื่องกันเป็นเวลา 12 ปี ถึงกระนั้นก็ตามเป็นที่ทราบกันดีว่าผลที่ได้ยังไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย (สุทธิพงศ์ ยงศ์กมล, 2543 : 45) เช่นเดียวกับผลการศึกษาด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยของนักวิชาการหลายคน (อินทิรา ศรีประสิทธิ์, 2552 ประเสริฐ จันทร์หอม, 2552 ; ปองภพ วิทิพย์รอด, 2550 ; และ ดวงพร หนูพงษ์, 2550) ที่พบว่า ผู้เรียนยังมีปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในทุกระดับชั้นตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ส่งผลให้คนไทยมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรในภูมิภาคเอเชียด้วยกัน โดย เปรียบเทียบกับประเทศในอาเซียน ชัดความสามารถด้าน

ภาษาอังกฤษของไทยอยู่อันดับ 8 และเมื่อเปรียบเทียบกับทวีปเอเชียในภาพรวมทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่อันดับที่ 43 (สหวิชา. 2556 : 1)

ปัญหาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของเด็กไทย อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ ดังที่ สุรพงษ์ งามสม (2547 : 5) ได้ทำการวิจัย และพบว่า สาเหตุมาจาก การจัดการเรียนการสอนที่ไม่ถูกวิธี ขัดกับหลักทางภาษาศาสตร์ การเรียนการสอนไม่เป็นธรรมชาติ เน้นเรื่องไวยากรณ์ การท่องจำคำศัพท์ การแปลความหมายจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยด้วยความเชื่อว่าวิธีการดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ แต่ผลปรากฏว่าผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษแต่ไม่สามารถใช้ในการสื่อสารได้ นอกจากนี้ยังมีเรื่องความไม่พร้อมในแง่ของบุคลากรที่เป็นผู้สอนทั้งด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของครู เทคนิคการสอน การสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนขาดสื่อการสอนที่ดี การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ได้เน้นหรือส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเท่าที่ควร แต่เน้นความรู้และหลักไวยากรณ์มากกว่าจึงทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนไม่น่าสนใจและยังขาดสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจ จนทำให้คนไทยขาดทักษะในการสื่อสารไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารได้ (นันทา ชีระมณี. 2550 : 1-2 ; ศิริพรรณ ชัชวาลวงศ์. 2551 : 2)

สาเหตุอีกประการหนึ่งนอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอน คือ บริบทของประเทศไทยไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เมื่อผู้เรียนเรียนแล้ว แต่ไม่มีโอกาสได้ใช้ประโยชน์ ขาดการปฏิสัมพันธ์กับชาวต่างชาติ เมื่อเปรียบเทียบกับในหลาย ๆ ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ทั้งที่ประเทศเหล่านั้นมีภาษาพื้นเมืองใช้เป็นภาษาสื่อสารของตนเองอยู่แล้ว เช่น ประเทศอินเดีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศสิงคโปร์ เป็นต้น ประชาชนในประเทศเหล่านั้นยังสามารถติดต่อกันโดยใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนนอกเหนือจากการมุ่งเน้นทักษะที่เพียงพอในห้องเรียนแล้ว ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียนได้เกือบทุกโอกาส

จากที่กล่าวไปข้างต้น จะเห็นว่าสาเหตุหลัก ๆ 2 ประการที่ทำให้คนไทยไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ดี คือ การจัดการเรียนการสอน และบริบทหรือสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย ซึ่งสาเหตุด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่สามารถแก้ไขหรือปรับปรุงได้ ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายในการดำเนินการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษให้กับ

เยาวชนให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในระดับสากล โดยมีคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ วก 1065/2544 เรื่องให้ใช้นโยบายหลักเกณฑ์ และวิธีจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษบูรณาการ ในการสอนวิชาต่าง ๆ (English Integrated Study: EIS) ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งคำสั่งนี้ จะช่วยกระตุ้นให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พัฒนาความเป็นเลิศ ทางวิชาการและมีคุณภาพการจัดการศึกษาทัดเทียมต่างประเทศ

นอกจากมีนโยบายให้ใช้ภาษาอังกฤษบูรณาการในการสอนวิชาต่าง ๆ กระทรวงศึกษาธิการ ยังได้ยกระดับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เข้าโครงการโรงเรียน มาตรฐานสากล (World-Class Standard School) โรงเรียนเหล่านี้ได้รับการคาดหวังว่าจะผลิตนักเรียนที่ เป็นเลิศด้านวิชาการ สื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา ถักหน้าทางความคิด ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ และ ร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก และยังคงหวังให้เป็นโรงเรียนที่มีระบบการพัฒนาผู้เรียน พัฒนา สถานศึกษา แหล่งเรียนรู้ สภาพแวดล้อม หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเรียนรู้ ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ปัจจุบันมีโรงเรียนมาตรฐานสากลรุ่นที่ 1 จำนวน 500 โรงเรียน แยกเป็นระดับประถมศึกษา 119 โรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา 381 โรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2553 : 5) รุ่นที่ 2 จำนวน 150 โรงเรียน แยกเป็นระดับประถมศึกษา 84 โรงเรียน และระดับมัธยมศึกษา 66 โรงเรียน (คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ ศร 04229/417 ลงวันที่ 13 กันยายน 2555)

ด้วยเหตุนี้โรงเรียนมาตรฐานสากลจึงเป็นนวัตกรรมจัดการศึกษาที่สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนำมาใช้เป็นมาตรการเร่งด่วนในการยกระดับการจัดการศึกษาให้ มีคุณภาพมาตรฐานเทียบเท่าสากล เพื่อให้ผู้เรียนมีศักยภาพและความสามารถแข่งขันทัดเทียมกับผู้เรียน ของนานาชาติ (สำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย. 2553 : 1) และการศึกษาที่จะผลิตนักเรียน ให้มีคุณภาพตามที่คาดหวังได้ครูจะต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานดังนี้ คือ ครูควรมีความรู้ความเชี่ยวชาญ ทางด้านวิชาการและด้านอาชีพ ผ่านการประเมินในระดับชาติ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียน การสอนและการสื่อสาร สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนกับ นานาชาติ ครูในโรงเรียนมาตรฐานสากลควรได้รับการพัฒนาเพื่อเป็นผู้นำและมีความเชี่ยวชาญ ในการจัดการเรียนรู้เฉพาะด้าน สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ และสื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ มีความสามารถในการศึกษาค้นคว้าพัฒนางาน พัฒนาตนเองจากแหล่งวิชาการต่างๆ เช่น หนังสือ ตำรา ต่างประเทศและสื่อเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร (ICT) รวมทั้งสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการ

เรียนการสอนกับนานาชาติ และใช้การวิจัย สื่อ นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนา
ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. 2553 : 15)

สำหรับผู้บริหารโรงเรียนมาตรฐานสากลจำเป็นต้องมีการปรับกระบวนการพัฒนารองรับการเปลี่ยนแปลงให้มีคุณภาพ เป็นผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์และสามารถนำโรงเรียนสู่การเป็น
มาตรฐานสากล มีกระบวนการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ มีความเป็นผู้นำทางวิชาการที่มีผลงาน
ปรากฏเป็นที่ยอมรับ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและการบริหารจัดการ
สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร มีประสบการณ์ด้านการฝึกอบรม การศึกษาดูงาน และม
ีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษานานาชาติ (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. 2553 :
16)

ปัจจัยที่ส่งผลให้ภารกิจและความรับผิดชอบของโรงเรียนมาตรฐานสากลบรรลุวัตถุประสงค์
ตามความคาดหวัง มีหลายประการด้วยกัน อาทิ ความสามารถในการบริหารจัดการของผู้บริหาร
ความทุ่มเทในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร การมีส่วนร่วมและสนับสนุนของผู้ปกครองและชุมชนใน
การพัฒนาการศึกษา เนื่องจากการยกระดับโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนมาตรฐานสากลดังนั้นการบริหาร
จัดการจึงมีความสำคัญมากขึ้น ดังที่ ปีแอร์และปีเตอร์ (Pierre & Peter. 2000 : 14) กล่าวว่า ความสำคัญ
ของการบริหารจัดการมีมากขึ้นเมื่อองค์กรเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในหลายประการ โดยที่บทบาทของ
องค์กรยังไม่ลดลงเพียงแต่มีการแปลงสภาพ (Transforming) การดำเนินงานในการบริหารจัดการของ
สถานศึกษาเป็นกลไกการขับเคลื่อนให้งานบรรลุเป้าหมายการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
สำหรับ โรงเรียนมาตรฐานสากลนั้นมีนโยบายการบริหารการศึกษาด้วยระบบคุณภาพ มีกรอบในการ
บริหารจัดการให้มีคุณภาพสำหรับยกระดับโรงเรียนสู่มาตรฐานสากลโดยประยุกต์แนวทางตาม
เกณฑ์คุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award : TQA) มาเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบบริหาร
จัดการคุณภาพของโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศและได้มาตรฐานสากล ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2553 : 1)
ได้นำองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบมาประยุกต์ ได้แก่ การนำองค์กร (Leadership) การวางแผนเชิงกล
ยุทธ์ (Strategic Planning) การมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Student and Stakeholder Focus)
การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ (Measurement Analysis and Knowledge Management)
การมุ่งเน้นบุคลากร (Faculty and Staff Focus) การจัดการกระบวนการ (Process Management) และ
ผลลัพธ์การปฏิบัติงาน (Performance Results) นอกจากนั้นยังได้กำหนดให้โรงเรียนมาตรฐานสากลใช้
ภาษาอังกฤษบูรณาการเข้าในรายวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ
เรียนรู้ภาษาผ่านเนื้อหาของแต่ละสาระวิชาดังที่เรียกว่าการเรียนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน

(Content-based Instruction) โดยมีความคาดหวังว่าผู้เรียนจะสามารถสื่อสารในระดับนานาชาติ และมีองค์ความรู้เป็นสากล

อย่างไรก็ดีการที่โรงเรียนจะดำเนินการใช้ภาษาอังกฤษบูรณาการในการสอนวิชาต่าง ๆ (English Integrated Study : EIS) ให้บรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น สิ่งที่สำคัญคือ ผู้บริหารระดับสูงสุดของโรงเรียน ผู้บริหารด้านวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระต่าง ๆ รวมถึงครูจะต้องเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ขับเคลื่อนและดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะผู้บริหาร โรงเรียนมีหน้าที่สำคัญในการเสริมสร้างพลังอำนาจให้ครูซึ่งจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นผูกพันและมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน มีความพึงพอใจในงาน ทำให้เกิดขวัญและกำลังใจในการทำงาน อันส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักเรียน การเสริมสร้างพลังอำนาจในการทำงาน (Empowerment) จึงถือเป็นสมรรถนะสำคัญของผู้บริหารองค์กรทุกระดับ หากผู้ปฏิบัติงานได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในการทำงานจากผู้บริหารแล้วจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง เกิดความเชื่อมั่นในศักยภาพในตนเองว่าจะสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายด้วยตนเอง มีความไว้วางใจผู้บริหารและมีความไว้วางใจองค์กร รวมทั้งมีความผูกพันต่อองค์กร (สมจิต สงสาร. 2552 : 11)

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัย จึงสนใจศึกษา รูปแบบการบริหารการเสริมพลังอำนาจครูให้สามารถบูรณาการภาษาอังกฤษในการสอนเนื้อหาวิชาหลักของโรงเรียนมาตรฐานสากลเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารโรงเรียนในการนำรูปแบบไปประยุกต์ใช้ให้เกิดการพัฒนาสู่จุดหมายของโรงเรียนมาตรฐานสากล

ความมุ่งหมายการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการการเสริมพลังอำนาจครูให้สามารถบูรณาการภาษาอังกฤษในการสอนเนื้อหาวิชาหลักของโรงเรียนมาตรฐานสากล
2. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารการเสริมพลังอำนาจครูให้สามารถบูรณาการภาษาอังกฤษในการสอนเนื้อหาวิชาหลักของโรงเรียนมาตรฐานสากล
3. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารการเสริมพลังอำนาจครูให้สามารถบูรณาการภาษาอังกฤษในการสอนเนื้อหาวิชาหลักของโรงเรียนมาตรฐานสากล

คำถามการวิจัย

1. ความต้องการของครูในการที่จะได้รับการเสริมพลังอำนาจเพื่อให้สามารถบูรณาการภาษาอังกฤษในการสอนเนื้อหาวิชาหลักมีอะไรบ้าง
2. การบริหารการเสริมพลังอำนาจครูให้สามารถบูรณาการภาษาอังกฤษในการสอนเนื้อหาวิชาหลักของโรงเรียนมาตรฐานสากลในปัจจุบันมีสภาพอย่างไร
3. รูปแบบการบริหารการเสริมพลังอำนาจครูให้สามารถบูรณาการภาษาอังกฤษในการสอนเนื้อหาวิชาหลักของโรงเรียนมาตรฐานสากลควรมีลักษณะอย่างไร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญต่อผู้บริหาร ครู และวงการศึกษา ดังนี้

1. ได้ทราบความต้องการการเสริมพลังอำนาจครูในโรงเรียนมาตรฐานสากลให้สามารถบูรณาการภาษาอังกฤษในการสอนเนื้อหาวิชาหลัก
2. ได้ทราบสภาพการเสริมพลังอำนาจครูในโรงเรียนมาตรฐานสากลให้สามารถบูรณาการภาษาอังกฤษในการสอนเนื้อหาวิชาหลัก
3. ได้รูปแบบการบริหารการเสริมพลังอำนาจครูในโรงเรียนมาตรฐานสากลในการบูรณาการภาษาอังกฤษในการสอนเนื้อหาวิชาหลัก
4. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร โรงเรียนมาตรฐานสากลในการนำรูปแบบไปประยุกต์ใช้บริหารการเสริมพลังอำนาจครูให้สามารถบูรณาการภาษาอังกฤษในการสอนเนื้อหาวิชาหลัก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการหลากหลายทฤษฎีและเลือกใช้ทฤษฎีระบบ (Schaerbeck, 1990 ; Wilson, 1991) ประกอบด้วยส่วนปัจจัยนำเข้าหรือปัจจัยพื้นฐาน (Input) ส่วนกระบวนการ (Process) ส่วนผลผลิต (Output) และส่วนข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ภายในขอบเขตหรือบริบทหนึ่ง ๆ (Environment) และ การสร้างเสริมอำนาจ 10 ขั้นตอนของเทรซี่ (Tracy, 1990 : 163) ซึ่งมีขอบข่ายดังนี้ 1) ให้ความชัดเจนในความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน และร่วมกันกำหนดเป้าหมายและภารกิจขององค์กร 2) มอบหมายอำนาจหน้าที่ให้แก่ผู้บริหารตาม

ขอข่าการทำงานของเขา 3) กำหนดมาตรฐานการทำงาน องค์กรต้องให้การสนับสนุนส่งเสริมให้ ผู้ปฏิบัติงานไปถึงมาตรฐานที่ตั้งไว้ 4) การฝึกอบรมและการพัฒนา ให้โอกาสแก่ผู้ปฏิบัติงานได้พัฒนาตนเองและการทำงานตามความสามารถและความสนใจ 5) ให้ความรู้และสารสนเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กร และเกี่ยวข้องกับการทำงานอย่างถูกต้องชัดเจน 6) ให้ข้อมูลย้อนกลับในการทำงาน ผู้บริหาร จำเป็นต้องให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อเป็นการประเมินผลงาน 7) ให้การยอมรับ ผู้บริหารต้องให้การยอมรับ และยกย่องเมื่อผู้ปฏิบัติงานทำงานได้สำเร็จ 8) ให้ความไว้วางใจในการทำงาน ผู้บริหารต้องให้ความไว้วางใจโดยให้สามารถตัดสินใจได้อย่างอิสระ 9) ยอมรับข้อผิดพลาด ในการมอบหมายงานให้ ผู้ปฏิบัติงานไปทำผู้บริหารต้องพร้อมที่จะยอมรับความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ และร่วมกันแก้ไข ข้อผิดพลาดดังกล่าว และ 10) ให้เกียรติและเคารพต่อการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติงาน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ โรงเรียนมาตรฐานสากล ระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 94 โรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553 : 5)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนมาตรฐานสากล ระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือศูนย์เครือข่ายการนิเทศการมัธยมศึกษา 14 (สน.ม.14) ได้แก่ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ จำนวน 27 โรงเรียนซึ่งได้จากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Specific Purpose Sampling)

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงให้คำจำกัดความของ คำและข้อความที่ปรากฏในการวิจัยเพื่อสื่อความหมายที่ตรงกันดังนี้

1. รูปแบบ หมายถึง ชุดของแนวคิดและแนวปฏิบัติที่กำหนดขึ้นอย่างมีโครงสร้างเพื่อเป็น แนวในการดำเนินการบริหารจัดการ

2. การบริหาร หมายถึง กิจกรรมที่ผู้เป็นหัวหน้าหรือผู้นำและกลุ่มบุคคลในองค์กรได้ ร่วมกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเป็น กิจกรรมที่ต้องอาศัยองค์ประกอบอย่างน้อยสองประการ ได้แก่ ปัจจัยในการดำเนินกิจกรรมและ กระบวนการดำเนินกิจกรรม

3. การเสริมพลังอำนาจของครู หมายถึง กระบวนการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูเห็นคุณค่าของเป้าหมายการทำงานก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานด้วยความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง

4. โรงเรียนมาตรฐานสากล หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้รับคัดเลือกให้เข้าโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้รับคัดเลือกให้เข้าโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

6. ครู หมายถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนมาตรฐานสากลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

7. เนื้อหาวิชาหลัก หมายถึง สารในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคอมพิวเตอร์

8. การบูรณาการภาษาอังกฤษในการสอนเนื้อหาวิชาหลัก หมายถึง การเรียนการสอนเนื้อหาวิชาหลัก โดยสอดแทรกภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50

9. รูปแบบการบริหารการเสริมพลังอำนาจครูให้สามารถบูรณาการภาษาอังกฤษในการสอนเนื้อหาวิชาหลักของโรงเรียนมาตรฐานสากล หมายถึง ชุดของแนวคิดและแนวปฏิบัติที่กำหนดขึ้นอย่างมีโครงสร้างเพื่อเป็นแนวในการดำเนินการบริหารการเสริมพลังอำนาจครูมีองค์ประกอบ 4 ด้านดังนี้

9.1 ด้านปัจจัยนำเข้า (Process) หมายถึง ทรัพยากร หรือสิ่งที่จำเป็น ที่ต้องนำเข้าสู่ระบบเพื่อก่อให้เกิดการทำงาน ประกอบด้วย 4 ด้านย่อย ได้แก่ การนำองค์กร (Leadership) การวางแผนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Planning) การมุ่งเน้นบุคลากร (Faculty and Staff Focus) และการจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยี (Resources and Technology Management)

9.2 ด้านกระบวนการ (Process) หมายถึง การนำเอาปัจจัยหรือทรัพยากรทุกประเภทมาใช้ในการดำเนินงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย 3 ด้านย่อย ได้แก่ การจัดการกระบวนการ (Process Management) กระบวนการเสริมพลังอำนาจครู (Process Management) และ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (Learning and Teaching Process)

9.3 ด้านผลผลิต (Output) หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการของการนำเอาปัจจัยมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ประกอบด้วย 2 ด้านย่อย ได้แก่ การมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Student and Stakeholder Focus) และการจัดการผลลัพธ์ (Performance Results Management)

9.4 ด้านข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) หมายถึง ส่วนที่ส่งผลต่อระบบ โดยสามารถใช้เป็นกลไกในการควบคุมการทำงานของระบบให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย 2 ด้านย่อย ได้แก่ การให้ข้อมูลป้อนกลับ และการจัดการความรู้ (Feedback and Knowledge Management) และการจัดการข้อมูลสารสนเทศ (Information Technology Management)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University